

پیام پاپ اعظم فرانسیس به مناسبت روز جهانی انتشار ایمان

برادران و خواهران گرامی!

روز جهانی انتشار ایمان ۲۰۱۵ که مصادف با سال مقدس زندگی وقف شده برگزار می‌گردد، و تشویقی را برای دعا و تعمق دریافت می‌نماید. بنابراین، اگر هر فرد تعمید یافته، برای شهادت دادن برای عیسی خداوند با بشارت ایمان به عنوان عطیه دریافت شده، فرا خوانده شده است، این امر به طور خاص به اشخاصی که زندگی خود را وقف نموده اند مرتبط می‌باشد، زیرا میان زندگی وقف شده و بشارت ارتباطی تنگاتنگ وجود دارد. راه عیسی، که سرچشمه زندگی وقف شده برای کلیسا قرار یافت، به دعوت حمل صلیب و او را همراهی نمودن دعوت گردیده است، تا طرز وقف نمودن خویش به پدر، اعمال و نحوه خدمت و محبت او را گواه قرار دهد، باید زندگی را به خاطر او فدا نماید تا صد چندان آن را بدست آورد. از آنجایی که همه‌ی جوهر مسیح دارای خصوصیت بشارتی دارد، مردان و زنان که به دنبال او می‌روند، از این خصوصیات برخوردار می‌شوند.

خصوصیت بشارتی، که بر گرفته شده از طبیعت خود کلیسا می‌باشد، جزوی از ذات زندگی وقف شده نیز می‌باشد، و در صورت عدم توجه لازم به آن، وظیفه اصلی آن را خالی از این جوهر می‌نماید. بشارت، تبلیغ و یا صرفاً یک استراتژی نیست؛ بشارت بخشی از قانون ایمان است، چیزی است ضروری برای هر کسی که به ندای روح القدس گوش فرا می‌دهد که دعوت می‌نماید: « بیا و یا برو». هر کسی که دنبال مسیح می‌رود، نمیتواند مبشر نشود، و می‌داند که عیسی « او را همراهی می‌کند، با او سخن می‌گوید، با او تنفس می‌کند. و در این وظیفه ی تبشیری حضور عیسی زنده را در خود احساس می‌کند. (شادی انجیل شماره ۲۶۶).

مأموریت بشارتی همانطور که شور شوق برای مسیح است، به همان صورت شور و شوق را در مردم ایجاد می‌کند. هنگامی که برای دعا مقابل مسیح مصلوب شده قرار می‌گیریم، عظمت محبت او را که به ما هویت می‌بخشد و ما را پشتیبانی می‌کند، تجربه کرده از آن آگاه می‌گردیم. و در عین حال نیز در خود احساس می‌کنیم که آن محبت قلب مجروح او به همه ی قوم خدا و همه ی بشریت گسترش می‌یابد؛ و این را درک مینماییم که او نیز می‌خواهد از ما استفاده نماید تا به مردم خود نزدیکتر گردد. (شادی انجیل ۲۶۸). و به همه ی آنانی که او را با قلبی پاک جستجو می‌کنند. در فرمان مسیح (بروید)، سناریو ها و چالشهای جدیدی برای بشارت انجیل وجود دارند. و در اینها، همه دعوت گردیده ان تا انجیل را با زندگی شهادت دهند؛ به طور خاص از وقف کنندگان زندگی دعوت گردیده است تا به ندای روح القدس گوش فرا دهند که آنها را برای تلاش در زمین های بشارتی در میان مردمان که هنوز از بشارت انجیل محروم مانده اند، دعوت می‌نماید.

پنجاهمین سالگرد رساله مجمع واتیکان دوم « برای مردم»، ما را دعوت می‌کند تا این رساله را که بررسی حس واقعی بشارت را در سازمانها مؤسسه ها و گروه های مذهبی، تشویق می‌نماید بار دیگر مطالعه و تعمق نماییم، در جماعات با زندگی در تعمق، زندگی قدیسه تراز اهل لوزیو (مسیح طفل) که الگوی اصلی بشارت است، که مشوق اصلی تبشیر است، مشوق و نیرو دهنده است. برای بسیاری از سازمانهای مذهبی که بر حسب آموزه های مجمع واتیکان دوم فعالیت و خدمت می‌نمایند، با گشایش عقلانی بر مأموریت بشارتی (رساله برای مردم)، همراه است. و این همراهی بیشتر در قبول نمودن برادران و خواهران است، متعلق به سرزمینها و فرهنگهای متفاوت که در آنها انجیل بشارت داده شده است؛ به نحوی که امروزه می‌توان از یک نفوذ عامه در زندگی وقف شده سخن راند. به همین منظور است که باید به مرکزیت عیسی مسیح، و خواست او، فدا نمودن کامل خود برای بشارت انجیل، توجه و اهمیت خاص را بخشید.

نمی‌توان بر این امر سازش نمود که هر کس، در بخشش خدا، مأموریت بشارت را قبول می‌کند، آن را زندگی می‌نماید. برای همین منظور، بشارت مسیح، در بسیاری از نقاط زمین، یک روش زندگی و پاداش زحمات و از خود گذشتگی ها می‌گردد.

هر نیت که این دعوت را منعکس نماید، حتی اگر با مقاصد شرافتمندانه وابسته به بسیاری از نیازهای شبانی، کلیسایی و بشر دوستانه باشد، ریشه در دعوت شخصی خداوند برای خدمت انجیل ندارد. در سازمانهای

مذهبی، مریبان و معلمین دعوت گردیده اند تا به روشنی و با صداقت، حقایق این زندگی و عمل به آن را، با درایت و شناخت کامل و حقیقی دعوت برای خدمت بشارتی را اشاعه دهند.

روی صحبت من به ویژه جوانان هستند که همواره با شجاعت آماده شهادت، و خدمت سخاوتمندانه حتی در شرایطی که خلاف جریانات هستند. این اجازه را ندهید که رویا و آرزوی شما برای یک بشارت و از خودگذشتگی واقعی، به یغما رود. در ژرفای وجدان خود، از خود سؤال نمایید دلیل اصلی انتخاب این روش زندگی چیست؟ و شرایط مربوط به آن را قبول نمایید، یعنی عطیه ای از محبت برای خدمت در بشارت انجیل، و به یاد داشته باشید، قبل از اینکه رفع نیازی باشد برای آنانی که شناخت ندارند، بشارت انجیل نیاز اساسی آن شخص است که به استاد عشق می‌ورزد.

امروزه، مأموریت بشارتی، در مقابل بسیاری از چالشها که مربوط به رفع نیازهای بشری قرار دارد، در توجه به ریشه‌های اصلی آنها، و نگه داری ارزشهای مربوط به هر فرهنگ است. بدین معنی که شناخت و محترم شمردن بسیاری از سنتها، و شیوه‌های مختلف تفکر، شناخت به اینکه هر ملت، و فرهنگ حق این که از طریق سنت خاص و درایت در راز خداوند و قبول نمودن انجیل مسیح را دارد. که همانا نور اصلی برای همان فرهنگ است تا متغییر گردد.

درون این جریان پر پیچ و خم، این سؤال را از خود نماییم: چه کسانی اولویت در بشارت انجیل را دارند؟ جواب آن روشن است و میتوان آن را در انجیل یافت: مستمندان، صغرا و ضعفا، آنانی که همیشه ترد گشته و به فراموشی سپرده شده اند، آنانی که قدرت جبران خوبی را ندارند. (لوقا ۱۴: ۱۳-۱۴). بشارت که مستقیماً به آنها تعلق دارد، نشانه ای از ملکوت آسمانی است که عیسی آن را آورده است. « یک رابطه جدا ناپذیر بین ایمان ما و فقرا وجود دارد. هیچ وقت آنها را تنها نگذاریم » (شادی انجیل ۴۸). این امر باید برای آنانی که زندگیشان را وقف خدمت بشارتی می‌کنند کاملاً واضح و آشکار باشد، با قسم فقیر بودن پیروی از مسیح را انتخاب می‌نمایند نه به صورت تئوری بلکه مانند او خود را در آنها می‌شناسند، مانند آنان زندگی کردن در عدم اطمینان از رفع نیازمندیهای روزمره و در نهی هرگونه قدرت تا بتوانند مانند برادران و خواهران که همیشه آخر هستند، گردند، و با خود شهادت شادی انجیل را برای آنها به همراه داشته باشند و نیز در ابراز شفقت و رحمت خدا.

برای زندگی کردن شهادت مسیحی و نشانه‌های محبت پدر در میان کوچکان و مستمندان، اشخاصی که زندگی خود را وقف کرده اند برای عملی کردن خدمت بشارتی در میان ایمانداران فرا خوانده شده اند.

همانطور که مجمع واتیکان دوم می‌فرماید: « ایمانداران در اعمال بشارتی انجیل در کلیسا مشارکت داشته باشند، با شرکت کردن به عنوان شاهدان و ابزار زنده مأموریت رهایی بخش آن. (برای مردم شماره ۴۱). لازم است که وقف کنندگان مبلغ، خود زندگی را بیشتر در اختیار آنچه برای آن فرا خوانده شده اند قرار دهند و با آنها همکاری نمایند، حتی برای مدتی محدود، برای کسب تجربه در آن میدان. برادران و خواهران یکدیگر هستند آنانی که، دعوت بشارتی برگرفته شده از راز تعمید را با یکدیگر به مشارکت می‌گذارند. منازل و ساختمانهای مخصوص فعالیت تبشیری، اماکن طبیعی برای قبول کردن آنان و برای رفع نیازمندی های بشری، روحانی و رسولی آنان.

قوانین و ساختارهای بشارتی کلیسا کاملاً در اختیار خدمت آنانی قرار دارد که انجیل عیسی را نمی‌شناسند. برای عمل نمودن این هدف، آنها نیاز به گزینش و تعهد بشارتی کسانی که خود را وقف نموده اند دارند و آن اشخاص نیز نیاز به ساختار خدمتی، همدردی و نزدیکی اسقف روم را دارند؛ برای تضمین همکاری، تا بدین وسیله بتوانند بخش مهمی از شهادت بشارتی قرار گیرند. عیسی اتحاد بین شاگردان را قرار داد تا جهان ایمان آورد. (یوحنا ۱۷: ۲۱). این هم‌گرایی به معنی تحت سلطه قرار یافتن قانونی سازمان یافته یک نهاد نیست، یا یک ریاضت در تخیلات روحانی که تنوع را ایجاد میکند، نیست، بلکه، معنی آن، ارزش نهادی به پیام انجیل و تشویق برای اتحاد، که همانا مقصود اصلی روح القدس می‌باشد، است.

اعمال بشارتی پطرس مقدس، یک افق رسولی جهانی را شامل می‌گردد. برای همین منظور، باید زندگی وقف شده دارای گزینش خاص باشد، تا بتواند جواب گوی افق بیکران بشارت انجیل باشد. تا اینکه بتواند حضور لازم در مرزها و سرزمین‌هایی که رسیده است، تضمین نماید.

برادران و خواهران گرامی، عشق مبشر، انجیل است. پولس مقدس به همین خاطر می‌فرماید، « وای بر من اگر انجیل را بشارت ندهم» (اول قرنتیان ۹: ۱۶). انجیل سرچشمه حیات و آزادی برای انسان است. کلیسا از این عطیه آگاه است، و از بشارت دادن همیشگی به دیگران باز نمی‌ایستد « آنچه در آغاز بود، آن که او را شنیدیم، آنچه که با چشمان خود دیدیم * (اول یوحنا ۱: ۱). مأموریت خادمان کلام: اسقفان، کشیشان، افراد وابسته به گروه های مذهبی و سایر ایمانداران این است که همگان را بدون تفاوت در رابطه شخصی با مسیح قرار دهند. در زمین پهناور بشارت کلیسا، هر شخص تعمید یافته، وظیفه ی خود را به نحو احسن بر حسب شرایط خویش، زندگی نماید. یکی پاسخ سخاوتمند به این دعوت جهانی را اشخاصی که خود را

وقف نموده اند ، با اتکا به یک زندگی در دعا و متحد در خداوند و فدیة ی رهایی بخش او، به دیگران بیخشند.

در حالی که همه ی آنانی را که به مردم ، و سرزمین خود و در هر شرایط زندگی برای بشارت انجیل در تلاش هستند به حضرت مریم مادر کلیسا، نمونه ای از خدمت بشارتی می سپارم، برکات رسولی خود را از صمیم قلب می فرستم.

واتیکان ۲۴ می ۲۰۱۵

جشن پنطیکاست

پاپ اعظم فرانسیس